

Latvieši pirmo reizi pulcējas dievkalpojumā Īrijā

Latvieši Īrijā

Pēc LELBāL Virsvaldes un arhibīskapa Elmārs Ernsta Roziša ierosmes noturēt dievkalpojumus latviešiem Īrijā pirmais dievkalpojums notika 19. decembrī Dublinā, vācu luterāņu baznīcā.

Uzsākt kaut ko jaunu ir gan grūti, gan aizrāvīgi. Grūtības sagādāja tas, ka Īrijā nav nevienas latviešu organizācijas, ar kuru varētu sadarboties, pirmām kārtām jau izziņojot dievkalpojumu. Vienīgais pieturas punkts bija nesen atvērta Latvijas Republikas vēstniecība Īrijā.

Vēstniecības darbinieki palīdzēja ar izziņošanu: vēstniecības telpās tika izlikti paziņojumi un paziņojumi arī doti līdz latviešiem, kas iegriezās vēstniecībā. (Kāds paziņojumus bija izlicis arī Dublīnas austrumeiropiešu veikalos.)

Sludinājumus ielika www.labrit.co.uk un laikrakstā *Brīvā Latvija*.

Tomēr galvenā informācijas kampaņa tika izvēsta Latvijā. Īpaša pateicība pienākas mācītājam Tālim Rēdmanim, kas paziņojumu ievietoja interneta portālā www.zvans.lv un nosūtīja visiem tiem plašsaziņas līdzekļiem, ar kuriem Zvanam ir sadarbība. (Cik man zināms, paziņojumi bija *Neatkarīgajā Rīta Avīzē*, *Latvijas Avīzē*, *Leta* ziņās, vairākos rajonu laikrakstos. Paziņojumu izveidoja arī izziņas formātā, lai to varētu nosūtīt uz mobilajiem tālruņiem.)

Lai arī izziņošana bija izdarīta, ierodoties Dublinā, man nebija nekāda priekšstata par to, cik cilvēku būs atsaukušies uz aicinājumu. Biju domājusi, ka vismaz kāds desmits atnāks. Visiem par pārsteigumu, solu rindas nelielajā dievnamā drīz bija aizpildītas, bet ļaudis arvien vēl nāca.

Dievkalpojuma sākums dažas

minūtes aizkavējās, jo bija jāpavairo dievkalpojuma dziesmu lapinas un jāsaliek papildu krēsli, un arī tad tiem, kas nokavēja dievkalpojuma sākumu, bija jāpaliek kājās stāvēt. Tik daudz dievkalpojuma dalībnieku - ap 170 - nebijām gaidījuši. Tā laikam bija pirmā reize, kad Īrijā kopā bija pulcējušies tik daudzi latvieši. Tas bija aizkustinošs brīdis arī tāpēc, ka skanēja Ziemsvētku vēsts, kas gan atgādināja, ka Dievs ņēmis mājvietu cilvēku vidū, gan nevilus lika domāt arī par tālajām mājām dzimtenē. Daudzu acis bija aizkustinājuma asaras.

Vācu draudzes mācītājs *Fritz Gerd Mayer* bija ļoti laipns un pretnākošs, atvēlot draudzes dievnamu latviešu dievkalpojuma norisei. Ievadot dievkalpojumu, viņš sacīja apsveikuma vārdus ar vēlējumu sadarboties arī turpmāk.

(Ērģelniece bija no vācu draudzes, jo latviešu vidū ērģelnieku nebija izdevies sameklēt.)

Pēc dievkalpojuma pulcējamies uz tasi kafijas draudzes telpās, kas tādām ļaužu skaitam bija pašauras. Par kafijas galdu bija gādājuši vēstniecības darbinieki, atspirdzinājumu visiem pietika un vēl palika pāri. Bijām saspiesti, tomēr kopīgiem spēkiem izdevās pamudināt daļu sanākušo atstāt kādas no savām koordinātām. To izdarīja 88 cilvēki. Uz jautājumu, vai būtu vajadzīgs dievkalpojums Lieldienu laikā, atbilde bija apstiprinoša.

Ar dažiem tika runāts par iespējamām kristībām un iesvētes mācību, kas varētu notikt turpat Dublinā. Bija arī ideja par latviešu bērnu svētdienas skolas grupiņas izveidošanu vācu baznīcas paspārnē. Vairāki cilvēki bija ieinteresēti darboties šajā laukā.

Visi, kas bijām iesaistīti dievkalpojuma rīkošanā un norisē, bijām gandarīti, jo Dieva svētības klātbūtne bija visur jūtama. Tāču lielākais

Eliza Zikmane

darbs vēl ir priekšā, lai ar Dieva palīgu Īrijā varētu izveidoties latviešu draudze. Un šis darbs galvenokārt jāveic tiem, kas paši dzīvo Īrijā, bet mēs visi varam sniegt atbalstu un palīgu, paliekot aizlūgšanās par to, lai trauslais asns, kas tikko ieraudzījis dienas gaismu, varētu iesakņoties un pieņemties spēkā, un nākotnē nest daudz svētīgu augļu.

Esmu pateicīga Baznīcas Virsvaldei un archibīskapam par mandoto iespēju rīkot un noturēt šo dievkalpojumu, kā arī Diakoniskajai apvienībai Vācijā par finansiālu atbalstu, ceļa u.c. izdevumu segšanai. Jāpiebilst, ka dievkalpojuma dalībnieki arī paši bija čakli ziedotāji. Vēl esmu parādā pateicību Silvijai *Jones* (dzim. Grigulis), kas man deva naktsmājas un palīdzēja ar transportu.

Pirmais dievkalpojums Īrijā nu jau ir vēsture, tagad laiks darboties, lai tam būtu arī nākotne.